

פרוטוקול מס' 164
מישיבת ועדת הכספים
יום חמישי, כ"ה באב התשנ"ז (28 באוגוסט 1997), שעה 10:00

נכחו:

חברי הוועדה: נסים דהן - מ"מ היו"ר
אמנון רובינשטיין - מ"מ היו"ר
זאב בויס
אלי גולדשמידט
אברהם שוחט
חיים אורון
מ"מ: מיכה גולדמן
עבד-אלמאלכ דהאמשה

מוזמנים: מוטי אילון - מנהל המכס ומע"מ
חביבה רובינשטיין - המכס ומע"מ
שי טלמון - חשב כללי, משרד האוצר
ימימה מזוז - משרד האוצר
שאול צמח - משרד האוצר
נטשה מכאלוב - משרד האוצר
חיים בן-צרויה - אגף תקציבים, משרד האוצר
ברוך יפה-נוף - משרד העבודה והרווחה
מאיר יעקבסון - מ.י. נכסים
חנה ברמן - מ.י. נכסים
ציון שמע - נציג עובדים, ההסתדרות החדשה
יצחק אילוביץ - בנק איגוד
יוסי גליך - בנק איגוד
יצחק מוקמל - בנק איגוד

יועצת משפטית: אנה שניידר

יועצת כלכלית: סמדר אלחנני

קצרנית: תמר פוליבוי

- סדר-היום:
1. תקנות מס ערך מוסף (תיקון), התשנ"ז-1997.
 2. הצעה לסדר היום של חבר הכנסת אמנון רובינשטיין: "ישראל אישיון".
 3. תקנות מס ערך מוסף (תיקון מס' 5), התשנ"ז-1997.
 4. הצעה לסדר היום של חבר הכנסת אמנון רובינשטיין:
שינוי הפטור על ייבוא אישי ממחיר סיטוני למחיר קמעוני.
 5. הצעה לסדר היום של חבר הכנסת מיכה גולדמן:
תעשיות הרכב בנצרת עילית.
 6. שינויים בתקציב לשנת 1997.
 7. מכירת מניות בנק איגוד לישראל בע"מ.

1. תקנות מס ערך מוסף (תיקון), התשנ"ז-1997

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אני פותח את הישיבה. אנו עוסקים בתקנות מס ערך מוסף (תיקון), התשנ"ז-1997. אבקש ממנהל המכס ומע"מ, מר מוטי איילון, להציג את דבריו.

מוטי איילון:

בחוק מע"מ יש סמכות לשר האוצר לקבוע מקרים שבהם החבות במס תהיה על קונה, או על מקבל שירות, במקום על נותן שירות או מוכר. בין השאר, זה נקבע גם בתקנה 6א רבתי, כאשר יש בתקנה זו מגוון של מקצועות, בעיקר מקצועות חופשיים, כאשר מי שנותן את השירות, עיקר הכנסתו ממשכורת גימלה או קיצבה. מקבל השירות הוא עוסק, מלכ"ר - מוסד ללא כוונת רווח - או מוסד כספי, הרי החבות עוברת למי שנמצא אצלנו ברשת, והוא המלכ"ר, המוסד הכספי, או העוסק.

לאחרונה היתה פנייה מנשיא בית המשפט העליון להכניס לתוך רשימת המקצועות את נושא הפישור לפי עמדתו בסעיף 79א לבתי המשפט. כבוד נשיא בית המשפט העליון טוען שזה, כנראה, יסייע להרבה מאד שיעסקו בפישור, ולא יצטרכו לנהל חשבונות, אלא יצטרכו להירשם כעוסקים, ונעתרנו לבקשתו בהנחה שזה יעזור ויסייע, וזו בדיוק המטרה של תקנה 6א רבתי.

קיבלתי את הערתה של גברת אנה שניידר, לפני שנכנסנו לישיבה זו, כאשר לדעתה זה יעזור רק בחלקו, ואני מסכים לכך, כי התנאי הוא שזה יעזור שנקבל את שירותי הפישור, עסק, מלכ"ר, או מוסד כספי, ואם אלה אנשים פרטיים, זה יכול גם לסייע. הנחתי היא שרוב הפישורים הם דווקא כן במסלול העסקים בתחום המסחרי.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

על כל פנים, אי אפשר להפעיל זאת על אנשים פרטיים.

אנה שניידר:

גם היום אחרי תיקון התקנה, התקנה לא חלה כאשר מדובר במקבל שירות שהוא אדם פרטי. ניקח לדוגמה מורה שהיא שכירה בבית ספר, ואם היא, נניח, אחרי הצהריים נותנת שיעורים במתנ"ס, עיקר הכנסתה ממשכורת, השירות כלול במסגרת השירותים שבתקנה, מקבל השירות הוא מלכ"ר, התקנה תחול, וחובת תשלום המס תחול על מקבל השירות.

בדרך זו אותה מורה פטורה מתשלום למע"מ, פטורה מהוצאת חשבוניות מס, וזה כמו ניכוי במקור. דבר זה לא חל, כאשר מקבל השירות הוא, נניח, תלמיד שהיא נותנת לו שיעור פרטי אחר הצהריים, אז אין מנוס מלרשום אותה. אותו דבר כאן לגבי הפישור.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

הפישורים זה בדרך כלל משפט אזרחי, זה חברות ואנשי עסקים.

אנה שניידר:

יכולים להיות גם אנשים פרטיים.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

יכולים להיות, אך זה לא הרוב הגדול.

אנה שניידר:

ואז הם יוציאו חשבונית לעצמם, ולמעשה, יפטרו את המפשר מהחובה הזו.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אך אי אפשר---

אנה שניידר:

הרי רוב המפשרים, למיטב ידיעתי, הם עורכי דין, או שופטים, ואז ממילא הם מופיעים תחת התקנה.

זאב בויס:

מה זה היה עד עכשיו?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

הפישור לא הופיע. נשיא בית המשפט העליון מקווה שפישור זה יעזור להוריד את העומס בבתי המשפט, ולכן הוא עושה כל דבר כדי לעודד זאת. האם יש לנו התנגדויות לנושא הזה?

אנה שניידר:

אולי להכניס גם בוררות, עצם המילים.

מוטי איילון:

בדרך כלל עושים זאת שופטים או עורכי דין.

אנה שניידר:

האם מפשרים הם לא עורכי דין?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

רוב המפשרים הם שופטים בדימוס ועורכי דין.

מוטי איילון:

טענתי זאת, ואמרתי שזה מיותר.

אנה שניידר:

אם כן, לצורך מה צריך זאת?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

לא, יש שופטים בדימוס שאינם עורכי דין, הם לא רשומים כעורכי דין.

מוטי איילון:

הצעתי שכדי שאף אחד לא יוכשל, ובמקרה שבאמת יהיה פישור, כפי שמדובר שמקבל השירות הם אנשים פרטיים, אוציא למזכירות בית המשפט חוזר כלשהו, הנחיה, שהחלטנו להפעיל אותה..

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אין לנו התנגדויות לזה. אנו עוברים להצבעה.

הצבעה

בעד - 2

נגד - 0

נמנעים - אין

הוחלט פה אחד לאשר.

2. הצעה לסדר היום של חבר הכנסת אמנון רובינשטיין: "ישראל אשיון"

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

מכיוון שנמצאים חברי כנסת, אנצל את ההזדמנות שאני יושב ראש, ואעלה לעצמי נושא על סדר היום. אתמול היינו בקריית שמונה, ודיברתי גם עם העובדים וגם עם המנהלים של ישראל אשיון. אני די המום מכך שהמנהלים טוענים שהעובדים לא קיבלו שכר במשך שלושה חודשים, ויש להם התחייבות של מרכז ההשקעות.

מיכה גולדמן:

האם זה מפעל המטוסים?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

כן. מדובר על סכום קטן מאד של גישור, כדי שהחברה לא תתמוטט סופית. אני מבקש שבישיבה הבאה ביום שני העניין יעלה.

סמדר אלחנני:

אולי קודם אכתוב מכתב לאנשי מרכז ההשקעות.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

לא, יש להזמין אותם.

סמדר אלחנני:

הישיבה הבאה יכולה לקחת זמן רב.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

האם אין ישיבה ביום חמישי בשבוע הבא?

סמדר אלחנני:

לא ידוע לי כרגע.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אם כן, אני מבקש שתהיה פנייה למרכז ההשקעות מטעם ועדת הכספים.

סמדר אלחנני:

אפנה אליהם. האם יש לך מכתב מהם שאתה יכול להעביר לי?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

ודאי, יש לי מכתב, ואם העובדות הן נכונות, יש השקעה של אזרחים זרים שווייצרים שהלכה לאיבוד. הם טוענים שאפשר להציל את המפעל הזה.

סמדר אלחנני:

האם יש להם ספר הזמנות?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

המפעל הזה עדיין לא התחיל בייצור, הוא בשלב של פיתוח, אך לא מדובר בסכומים גדולים. אם היה מדובר בסכומים גדולים, לא הייתי נענה להם, אך הם מבקשים "חמצן" לכמה חודשים כדי לאפשר להם את ההתקשרויות שלהם.

זאב בויס:

לעתים במקרים כאלה מי שנכווה ברותחין, נושב בצוננים.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

בכל זאת מדובר בקריית שמונה, בשיבעים עולים, חציים מהנדסים עולים חדשים. אני חסיד הכלכלה החופשית---

מיכה גולדמן:

יש למפעל הזה הסטוריה מעניינת מאד, מדובר בקבוצה של אנשי חיל האוויר ובגויים לא יהודיים.

3. תקנות מס ערך מוסף (תיקון מס' 5), התשנ"ז-1997

סמדר אלחנני:

אנו עוברים לתקנה השנייה, תיקון מספר 5.

מוטי איילון:

התקנה השנייה היא טכנית מאד. יש שני תיקונים שאני מבקש לעשות. במס ערך מוסף כאשר עוסק מגיש דוח תקופתי, כאשר היתרה היא לא לתשלום אלא להחזר, אנו מחוייבים על פי התקנה הקיימת להחזיר את הכספים לחשבון הבנק של העוסק, למרות שהיה רשום פרטי החשבון בבנק, ולא נאמר במפורש של העוסק. אנו מבקשים קודם כל להוסיף של העוסק, משום שהיו כמה מקרים של רמייה על ידי מנהלי חשבונות, ואנו רוצים למנוע מעשי רמייה אלה.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

האם זה לא מובן מאליו?

מוטי איילון:

זה לא מובן מאליו.

אנה שניידר:

עד עכשיו סברו כך, אך כנראה שניצלו פירצה כלשהי.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

בסדר, למען הסרת ספק.

מוטי איילון:

בדיוק, למניעת הסרת ספק ולמניעת אותם מקרים. זה התיקון האחד.

התיקון השני הוא דרך מתן אינפורמציה על חשבון הבנק, שאליו מבקשים את החזר. עד היום היה ניגש עוסק לבנק, והבנק היה ממלא את הטופס, הבנק היה מזרים את הנתונים, וזה היה חשבון הבנק שהיה מתקבל בו הכסף. לצערי הרב, הנסיון הוכיח שלבנקים היו לא מעט טעויות, ולאחר כל טעות שכזו נכנסתי לתוך קלחת, למה החזרתי לכאן ולמה לא התקבל הכסף וכו'.

אנו מבקשים לעשות סדר בעניין הזה, שהטופס הזה יוגש אלינו, או לחילופין, כבר התכוננו לאפשרות שאנו רוצים להריץ אותה בצורה רחבה ביותר, שהמייצגים, דהיינו, רואי החשבון, יועצי המס, המייצגים הרשמיים של העוסקים, יזינו בתשדורת ישירה דרך המחשב את פרטי הבנק של העוסק. כך האחריות היא על המייצג, כמו האחריות לגבי הגשת הדוחות וכל שאר הדברים.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

בעניין הראשון אין בעיה, זה לשם הסרת ספק. בעניין השני, האם אינך לוקח על עצמך עוד ביורוקרטיה?

מוטי איילון:

שקלתי עניין זה, ואני חושב שאני לוקח על עצמי עוד ביורוקרטיה, אך אני נאלץ לעשות זאת, משום שקשה ביותר להיות במצב שבו לא מעט אתה מותקף, כאשר אני מעביר את הנתונים, הבנק מעביר נתונים לא נכונים, המועד של השינוי לא התקבל אצלי, ופתאום עוסק אומר מדוע העברת לבנק זה ולא לבנק החדש.

אנה שניידר:

אז אתה תעביר לבנק?

מוטי איילון:

האיש יבוא אליי עם הטופס, יש לו את חשבון הבנק---

סמדר אלחנני:

כמו בדוח מס הכנסה, אם מגיעים עודפים, ממלאים פרטים של מספר החשבון בבנק.

מוטי איילון:

האמת היא שהדרך העדיפה מבחינתי היא התשדורת הישירה, שאותה אני מקווה להעביר בצורה רחבה ביותר.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

יש רק בעיה אחת, איזו דוקומנטציה יש לך על התשדורת, למשל, שידרתי ולא קיבלת? נניח, ב-E-MAIL הוא יעביר לך את זה---

מוטי איילון:

לא ב-E-MAIL. כל המייצגים מקושרים ב-ON-LINE למחשבי מע"מ ומס הכנסה, הם משדרים דוחות והרבה מאד נתונים.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אין בעיה?

מוטי איילון:

אין כל בעיה.

זאב בויס:

האם עניין זה לא יוצר פתח להרחבת סודיות, חשבון בנק אולי מתרחב?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

גם במס הכנסה יש את זה.

מוטי איילון:

אין בזה קושי.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

האם אין לנו תגובה של איגודי העצמאיים? אני קצת חושש מדבר כזה.

אנה שניידר:

האם זה תואם איתם?

מוטי איילון:

זה לא תואם איתם, אם הייתי יודע שזה יעלה כאן בצורה הזו, הייתי מביא כמה קטעי עיתונות שיראו עד כמה אני מותקף.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

היום תותקף על דבר אחד, תעשה את ההיפך, ויתקיפו אותך שוב.

זאב בויס:

הבעיה היא לא ההתקפה, אלא אם זה מייעל את העבודה.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

נכון.

מוטי איילון:

איני חושב שזה מייעל את העבודה.

זאב בויס:

אז אולי אפשר לוותר על זה?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אני חושב שהכל זה עניין של עלות-תועלת. אם יש מיעוט קטן של מקרים שיש טעויות בבנקים, אך זה מוריד ממך נטל, יש ERROR בכל דבר. אין דבר שבני אדם עושים, שהם לא טועים פעם.

זאב בויס:

אם זה מהלך שמיעל את המערכת, אני בעדו.

מוטי איילון:

אני מציע שאת החלק השני, לפחות, של הזנה דרך המחשב---

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

להזנה דרך מחשב אני מוכן.

חביבה רובינשטיין:

התיקון שניסינו לעשות, לקבל את אישור הבנק, הוא רק כדי למנוע טעויות. זה קצת מסרב, אך זה ימנע טעויות רבות.

זאב בויס:

השאלה היא מה נפח הטעויות.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

השאלה היא תמיד בכל דבר, עלות-תועלת. העובדה שעיתון מסויים עלה על מקרה שהיתה טעות לא משפיעה עליי. אני צריך לראות את הנפח הכללי ואת האיזונים במערכת כולה. אין מערכת שאין בה טעויות, ואגב, יש מערכות שגם מותרות מראש על אפס ליקויים, והן אומרות שלא יכול להיות דבר כזה.

אני מציע שלגבי העניין הראשון תביא זאת מחדש, אם אתה רוצה, אם אתה אומר שזה לא מייצל את המערכת, ניתן לך כתף בפני התקפות העיתונאים. בוא נבטל זאת.

אנה שניידר:

מאשרים רק את פסקה 1.

סמדר אלחנני:

בפסקה 1 יש שלוש פסקאות משנה.

אנה שניידר:

(1) אושרה, ב-(2) צריך למחוק את הרישא. האם אתה רוצה שייכתב "הודעה בדבר חשבון הבנק תוזן ישירות בידי מיצג"? צריכה להיות אופציה אחרת.

מוטי אילון:

לא, צריך להשאיר את מה שהיה קיים עד היום.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אנו מאשרים כאן רק את העניין של הזנה למחשב.

מוטי אילון:

מאושרת כאן התוספת של ההזנה למחשב למצב הקיים.

סמדר אלחנני:

מה עם (3)?

אנה שניידר:

אתקן כאן, ואתן לך את הנוסח. בפסקה (2) פסקת משנה (ב) הם רוצים במקום הפסקה את מה שיש כאן, והפסקה אומרת "הודעה בדבר פרטי בנק תוגש לאחד מסניפי הבנקים האמורים... ותאושר בידי הבנק, או תוזן ישירות".

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אני מבקש מגברת אנה שניידר שתנסח זאת, אך העקרון ברור. אני עובר להצבעה.

הצבעה

בעד - 3

נגד - 0

הוחלט פה אחד לאשר את ההצעה.

4. הצעה לסדר היום של חבר הכנסת אמנון רובינשטיין:
שינוי הפטור על ייבוא אישי ממחיר סיטוני למחיר קמעוני
5. הצעה לסדר היום של חבר הכנסת מיכה גולדמן:
תעשיות הרכב בנצרת עילית

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

כעת אני עובר לעניין שלא ירדתי לסוף דעתו באשר לשינויים במכס לגבי פטור מייבוא אישי בדיוטי פרי.

מוטי איילון:

זה, למעשה, לא בדיוטי פרי, זה לחוזרים מחוץ לארץ.

מיכה גולדמן:

מר מוטי איילון, זה כל כך עושה נזק ציבורי.

מוטי איילון:

אתם לא בקיאים בנזק הציבורי הקיים.

סמדר אלחנני:

להיפך, זה יביא תועלת.

מוטי איילון:

היום הפטור לנכנסים מחוץ לארץ לישראל עומד על 200 דולר. 200 דולר, וסליחה על הביטוי אם אקצין ואומר, הוא שקר כלשהו, זה הרבה יותר. היום מוגדר המחיר שנקבע כמחיר הסיטוני, ולא כמחיר הקמעוני, ולכן יש מקרים לא מעטים שנרכשים מוצרים ב-340-360 דולר, גם בדיוטי פרי וגם בחוץ לארץ, וכאשר מכניסים אותם לארץ, אנו רואים בזה פטור.

מיכה גולדמן:

האם אתם רואים בסכום 350 דולר מחיר קמעוני, או סיטוני?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

200 דולר זה הסיטוני.

מוטי איילון:

את הסכום 350 דולר הקמעוני אני מתרגם לסיטוני, והוא פחות מ-200 דולר, ולכן הוא מקבל את הפטור. עם ישראל לא יודע זאת, והוא גם לא אמור לדעת זאת. לדעתי, צריך לעשות כאן דבר פשוט, המחיר שאדם מוציא הוא הסכום שיוגדר, וזה הסכום שעליו יש לו פטור.

זאב בוים:

כל סכום?

מוטי איילון:

כל סכום שנקבע.

זאב בויס:

מה הבעיה שלך? התרגום של הקמעונאים ושל הסיטונאים?

מוטי איילון:

בוודאי. אתן לכם דוגמה, שלפני כמה שנים, כאשר לא עסקתי בתחום המכס, אלא בתחום המע"מ, הייתי מומחה בזה, אשתי חזרה מחוץ לארץ, צלצלה לפני כן משם וטענה שיש מערכת ב-230 דולר. אמרתי לה שתצטרך לשלם, ולא ידעתי שמדובר במחיר סיטוני, וזה פטור. עם ישראל צריך לדעת בדיוק מהו גובה הפטור.

זאב בויס:

האם בהזדמנות זו אתה גם רוצה לשנות את הנפח של הפטור?

מוטי איילון:

יכול להיות. איני חושב על זה כרגע, אצטרך להתייעץ עם השר על כך.

הנקודה השנייה היא שאני חושב, שאם לא נאפשר את הפטורים בסכומים הגבוהים האלה, יאלצו להוריד מחירים. כל מטרתנו היא תמיד להוריד מחירים ולהיטיב עם הצרכן, שיורידו מחירים בדיוטי פרי, ויורידו מחירים לאחר מכן גם בחנויות, התחרות תהיה טובה יותר לצרכן, וכולנו נשלם פחות.

סמדר אלחנני:

בעבר אחד מנציגי הסקטור שמאד נלחם בייבוא הזה אמר לי שהטלויזיות בדיוטי פרי בלוד עולות 200 דולר, אך איכשהו את זה כל אחד יכול לקנות בדיוטי פרי, למרות שזה לא 200 דולר. זה פוגע במסחר ובסוחרים בארץ.

מוטי איילון:

ראינו שבבשמים זה נכון.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

האם הצעתכם תהיה מלווה בהעלאת סכום הפטור?

מוטי איילון:

יתכן.

מיכה גולדמן:

אחרת, אתה מעלה לו את הפטור בשליש, מ-200 ל-300 דולר.

מוטי איילון:

לא נדבר עכשיו על הסכום, שאלתם אותי לגבי העקרון.

מיכה גולדמן:

נכנסתי לחנות בברודוויי, וקניתי מוצר חשמלי שעולה 190 דולר, האם כאשר אני מביא את הקבלה ממנו זה בשבילך 190 דולר?

מוטי אילון:

כן.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

היו בעיות עם זה, מכיוון שבמכס הלכו לפי קטלוגים.

מוטי אילון:

אני עונה בחיוב לחבר הכנסת מיכה גולדמן, כי אני מאמין שכאשר יביא קבלה היא תהיה אותנטית ונכונה. אם יביאו קבלות שהן פיברוק לא אותנטי, בוודאי שלא.

מיכה גולדמן:

אני מדבר על חנות בברודוויי, ששם אני תמיד מבקש קבלה שאם מישהו ירצה לעצור אותי, לפחות, זה יהיה מסודר.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

הוא עונה לך שהוא יקבל קבלה כזו.

מיכה גולדמן:

צריך שיהיה סדר, ואם מישהו ישאל אותי לגבי מכשיר הטלוויזיה, קניתי אותה ב-640 דולר, ועברתי במסלול האדום בשדה התעופה, ולאחר שפותחים זאת, אומרים לי שזה 500 דולר, אך שילמתי 640 דולר.

מוטי אילון:

כי מסתכלים על המחיר הסיטוני, מה שלא ידעת, וזה מה שאני רוצה להפסיק.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

כאשר אנו הולכים לדיוטי פרי היום, המחיר שם למעלה מ-200 דולר, ואומרים לנו שזה פטור ממס, זה בגלל זה?

מוטי אילון:

בדיוק.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אם כך, הרעיון, לדעתי, הוא סביר, אך הוא צריך להיות מלווה בהגדלת הפטור.

מוטי איילון:

צריך לשקול את נושא הגדלת הפטור. אל תשכחו שהמחירים של מוצרי האלקטרוניקה הולכים ויורדים. אם נעלה את הפטור, לא ניצור תחרות מתאימה וטובה. אני בודק את עצמי כרגע במגוון המוצרים ובמגוון המחירים, מהי נקודת האיזון הנכונה והטובה ביותר.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

בלי הגדלת הפטור יאמרו לך מייד שזאת שחיקה רצינית מאד.

מוטי איילון:

אך גם המחירים ירדו.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

לא בכל.

מוטי איילון:

בכל מוצרי האלקטרוניקה.

מיכה גולדמן:

חבר הכנסת אמנון רובינשטיין צודק.

מוטי איילון:

הסכום של 200 דולר מתייחס רק למוצרי אלקטרוניקה, ולא לקוסמטיקה או למשקאות.

מיכה גולדמן:

מר מוטי איילון, כולנו יודעים שבין שנה לשנה, אם יש מודל מסויים שיוצא עכשיו, הם עולים עכשיו 300 דולר. כעבור חצי שנה, כאשר יוצא מודל חדש, המשקפיים האלה יאבדו 50%. חושבים איך השיגו מחיר כזה, כאשר אחר שילם כפול.

אלי גולדשמידט:

אך זה לא באלקטרוניקה.

מיכה גולדמן:

רציתי לשאול שאלה כדי שאהיה שלם עם עצמי, אם אני קונה שש חולצות, האם זה חלק מה"משחק" של 200 דולר, או לא?

סמדר אלחנני:

לא, זה לשימוש אישי, אך אם תביא 700 חולצות---

מוטי איילון:

בעקרון זה צריך להיות כן.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

לפנינו עוד שני נושאים, האחד שחבר הכנסת מיכה גולדמן רוצה להעלות בעניין נצרת עילית, והשני בעניין ייבוא אישי.

מיכה גולדמן:

אני מלווה את נושא תעשיית הרכב בנצרת עילית, ומר מוטי איילון מכיר את הנושא בעקבות התכתבות שלי עוד עם כניסתו לתפקיד, עם סיום תפקידו הקודם וכנסיתו לתפקיד החדש.

תעשיות הרכב בנצרת עילית קיבלו הקלה של מספר שנים כדי להתמודד ולהתחרות עם הייבוא של הג'יפים לארץ, ולעודד אותם בהרכבת הג'יפים בישראל. חמש השנים של ההקלה מסתיימות, ולמרות שכולם אומרים שתינתן הקלה למשך חמש שנים, ויותר לא יבקשו, ידעתי שכאשר נגיע לארבע שנים, שנה לפני הסוף, נבקש שוב הקלה למשך חמש שנים.

קשה מאד להתמודד עם זה בעיר כמו נצרת עילית, וחבר הכנסת זאב בויס יודע זאת, וודאי שחבר הכנסת אלי גולדשמידט כאיש צפון מכיר את התעשייה בנצרת עילית. זהו מפעל שמבוסס על עובדים שקלטו את העלייה של חבר המדינות משנת 1989, ולא מעט עובדים מהסביבה הקרובה ממגדל העמק ומהעיר נצרת. זהו מפעל שיש בו שילוב יפה של ותיקים, של עולים ושל האוכלוסייה הערבית מנצרת. תעשייה זו הצליחה להשתלב יפה מאד, עושה עבודה לא מעטה לצבא ההגנה לישראל, להרכבת המשאיות ודברים אחרים. ברגע שלא יתנו לג'יפ זה את ההקלה במכס, יצטרכו להפסיק את ייצורו.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

לכמה זמן? לנצח?

מיכה גולדמן:

לשלוש שנים.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

ומה יהיה בסוף שלוש השנים?

מיכה גולדמן:

איני מסתיר, ואמרתי זאת בפתיחת דבריי.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

דרך אגב, יש לנו גם הסכמים בינלאומיים.

מיכה גולדמן:

אתה יודע שאני תומך במשק חופשי ושאני בעד תחרות, אך צריך לשלב זאת גם עם נשמה. כמו כן עלינו לדעת שיש למדינה זו סדרי עדיפויות, שלעתיים סותרים את המדיניות שאנו דוגלים בה.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אך אין זה עניין של מנהל המכס.

מיכה גולדמן:

זה כן עניינו, הוא מחליט על זה.

מוטי איילון:

מי שמחליט על זה, זה שר האוצר.

מיכה גולדמן:

שר האוצר חותם ומקבל את המלצות מנהל המכס. זה עניין של מאה עובדים, כאשר מנהל שירות התעסוקה של אזור הצפון אמר שבנצרת עילית עד לפני חודשיים היתה אבטלה של 4.6%, והחודש היא עולה ל-7.8%, כאשר בעפולה היא מגיעה כמעט ל-9%, במגדל העמק ל-8% כתוצאה ממפעלים קטנים שנסגרים, בגלל ההשלכות של מה שקורה היום במשק והמיתון המתמשך. יהיה מדובר בעוד מאה עובדים למעגל המובטלים, שאינם צעירים, אלה אנשים בני 45-55, ואני רואה בזה מכה לא קטנה.

זאב בויס:

חבר הכנסת מיכה גולדמן נגע בסוף דבריו בעניין שיש לנו בעיה עם ההאטה ועם האבטלה במשק. במאמר מוסגר על האבטלה, כל עניין האבטלה צריך בדיקה יסודית.

התפרסמו היום נתונים על תקופה של שש שנים, או שבע שנים, של קליטת העלייה. נצרת עילית מככבת שם כקולטת במקום מכובד מאד, אחד הגבוהים בארץ. נכון שיש יישובים קטנים, כמו בני עיש ואחרים, שמהווים מספרים קטנים, אך נדמה לי, שכ-40% מהאוכלוסייה של נצרת עילית הם עולים חדשים.

יש עניין עד מתי נגדיר עולים חדשים כעולים חדשים, מתי עולה חדש מפסיק להיות עולה חדש. בסוגייה הזו אחד הפרמטרים לאומדן הזה ולמתן התשובה הוא גם העובדה שבעלייה זו, אולי בניגוד לאחרות, ולשמחתנו, יש משה, כמה עולים נכנסו, באיזה פרק זמן ולאן.

זה מה שהופך יישובים, כמו: נצרת עילית, כרמיאל וקריית גת ליישובים שקשה להם לעכל את העניין, והם צריכים סיוע מיוחד. לכן, השאלות ששאל חבר הכנסת אמנון רובינשטיין, לכמה זמן, זה מעין תהליך שבו אחרי שנגמר הזמן, מבקשים תוספת וכו' הוא מן המפורסמים במקומותינו, והוא כמעין שיטה. אך במקרה הזה ובסיטואציה זו, אני בהחלט מבקש להצטרף לבקשה של חבר הכנסת מיכה גולדמן. צריך לתת לכך מענה, כי אחר כך קל מאד לעבור ממצבים כאלה למצב בו אחוזי האבטלה קופצים.

מוטי איילון:

מתוך טעות שנעשתה לפני חמש שנים התברר שמפעלי נצרת לא ידעו, או לא הבינו, שהם חייבים במס קנייה כמו כל רכב אחר. חוק מס קנייה הוא חוק שמתיר לקבוע את השיעורים, אך באופן שווה בין הייצור המקומי לבין הייבוא.

סמדר אלחנני:

זה מס פיסקלי, זה לא מכס.

מוטי איילון:

השיעורים על הרכב המסחרי/ג'יפ סופה המשתייך אליהם הם שיעורים של 75% העומדים היום. כאשר התברר שהמפעל איננו משלם, הלכו איתו להסדר, כפי שנאמר לחמש שנים. חמש השנים ייגמרו בתאריך אחד לספטמבר 1997. גם חבר הכנסת מיכה גולדמן וגם נוספים פנו אליי בעניין זה. מצד אחד כולנו חרדים לנושא האבטלה, אך מצד שני יש הסכמים בינלאומיים, ואיני רוצה לעמוד חשוף בפני בג"צ.

ידוע לי שהחברות המתחרות, שמביאות את המתחרים לג'יפ סופה, כמו הדיפנדר, מחכות לראות מה נעשה. לכן חשבתי שניתנת הארכה נוספת זו לעוד שלוש שנים היא בלתי אפשרית, כי לא נעמוד בפני כל תביעה.

חשבתי, ושוחחתי עם שר האוצר לפני צאתו את הארץ, והבהרתי לו את הנקודה, קיבלתי ממנו את ההסכמה להכין צו שאני מקווה שיחתום עליו כשיחזור, שנותן גרייס לשנה, דהיינו, במקום 55% היום ומחר צריך להיות כבר 75%, נהפוך. זאת ל-65%, ובעוד שנה ל-75%. זה המקסימום שניתן לעשות.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

זה לא יפטור את הבעיה, זה מסייע לעוד שנה.

מיכה גולדמן:

מר מוטי איילון, בעוד חודשיים יחזירו זאת ל-55%, כלומר, לא יאפשרו לך גם להעלות זאת גם ל-65%, ואתה תצא מגוחך וכל המערכת תצא מגוחכת.

מוטי איילון:

איך זה יחזור ל-55%?

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

הוא פורס זאת. השאלה היא אם יש סיכוי שהמפעל יתאושש ויוכל לעמוד בתחרות.

מיכה גולדמן:

אין סיכוי, ואסביר לך מדוע. במדינת ישראל, גם ילדיי וגם אחריים, יודעים שיש חברת גלי ויש אדידס או נייקי, ובאופן טבעי הם רוצים נייקי, והאמן לי שבגלי הליין הוא אותו ליין והמוצר הוא אותו מוצר. אותו דבר קורה עם הג'יפים, כאשר אלך לקנות ג'יפ חדש, לא אקנה סופה.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

השאלה היא אם זה ישתנה.

מיכה גולדמן:

איני רוצה להטעות כאן, ובעוד חודשיים אומר שאני משנה את דעתי. צריך לשים את הדברים על השולחן, יתרון הסופה הוא שההקלה שנותנים לה ב-20% במס קנייה היא היתרון שלה מול המערכות האחרות.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

האם בארצות הברית יסכימו לזה?

מיכה גולדמן:

כאשר מדברים איתם היום על נושא זה של מקרה מיוחד של יישוב בצפון ושל יישוב שמתמודד עם עלייה, יש להפעיל יותר נשמה. גם ההצעה של 65% אינה טובה, ומר מוטי איילון אני מבקש, גם כאשר שר האוצר יקבל את הנתונים החדשים של שירות התעסוקה ומה שקורה היום באזורים המרוחקים ממרכז הארץ, בצפון ובדרום, הוא לא יאמין לאיזה מצב הוא הולך.

היום מחפשים פתרון של מפעל, ולמשל, באור עקיבא בנו אזור תעשייה גדול, בכל מפעל של אלף או של אלפיים מטר יש 12-16 עובדים. היום המיכון הוא חדש, ועוברים לרובוטיקה.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

יש עודף שטח לתעשייה.

מיכה גולדמן:

לא רק עודף, פרט ל"מרכבים" שעובר מפתח תקווה לאור עקיבא, כל האחרים הקימו מפעלים על שטח של אלף מטר ובהם עובדים עשרה עובדים. המפעל עובד, אך הוא לא פותר בעיה של אבטלה. למה לנו ליצור מצב שיהיו עוד מאה מובטלים? זה יהיה למדינה יקר יותר לשלם דמי אבטלה מאשר לשמור על המצב של 55% לעוד שלוש שנים. מר מוטי איילון, הרי אין זה עניין של עסק פרטי, אלא אנו מדברים על דבר ציבורי רחב שהוא סימן לדברים רבים אחרים.

זאב בויס:

או שיש דרך אחרת לעשות המרה כלשהי בסיוע.

סמדר אלחנני:

האם הצבא לא קונה את סופה?

מיכה גולדמן:

לא הצבא, השוק האזרחי קונה זאת לא מעט היום: חברות השמירה, כל חברות האבטחה, וזה "הולך" במערכות רבות, אך הן לא תקנינה זאת.

סמדר אלחנני:

זה יוריד את מחירי הייבוא.

מיכה גולדמן:

זה לא מוריד, זה יסגור את העסק, ואינכם מבינים מה שזה עלול לעשות.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אני מציע להעביר את פניית חברי הכנסת לשר האוצר, ויש גם לומר ליושב הראש להעמיד זאת על סדר היום. פניתי בעניין המפעל של קריית שמונה, אך שם המנהלים לא רוצים הגנה, סיוע ממשלתי, או ערבות מדינה, אלא את הלוואת הגישור, משום שהם מאמינים שהם יעניינו משקיעים חדשים, ושהמפעל יכול להמריא ולהתחרות בכל תעשיית מטוסים קלים בעולם.

מיכה גולדמן:

דרך אגב, כדאי שתשמע איזה אבסורד יש במרכז ההשקעות. אומרים למשקיע שהוא מקבל מענק של 38%, מקבל קרקע במחיר א', כעבור חודשיים, תוך כדי הקמת המפעל, אומרים לו ממרכז ההשקעות שיש לשלם 0.7% עבור ביול ומחיר הקרקע במקום עשרה שקלים למטר, מקפיצים ל-47 שקלים כמו בטירת הכרמל. בקונסטלציה של ייצור המטוס לא לקחו בחשבון.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

קיבלתי מספר פניות בעניין ייבוא אישי ממדינות שאיתן יש לנו הסכם סחר חופשי: אירופה, ארצות הברית וכו'. אני רוצה לדעת מה הטעם לכך שייבוא אישי של אזרח ממוסה, ואילו ייבוא באמצעות סוחר, לא.

מוטי איילון:

אנחנו מסכימים איתך, ונתנו הנחיות שייבוא אישי, על אף שעל פי הסכמים זה לא מחייב, אם יש להם תעודות מקור, זה לא ממוסה.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

זה ממוסה כל הזמן, ובמיסוי גבוה מאד.

מוטי איילון:

ייבוא אישי ממוסה כמעט בדיוק באותם הערכים של הייבוא המסחרי.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

לא, הם אומרים שייבוא אישי לפי החוק ממוסה בשיעור של 30% מכס פלוס מע"מ. קיבלתי תשובה זו גם ממנהל המכס הקודם.

מוטי איילון:

יש דינמיקה ודברים משתנים.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

זה השתנה?

מוטי איילון:

כן.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אך לא הודיעו על כך בציבור?

מוטי איילון:

נודיע על כך בקרוב מאד לציבור, כאשר אנו עומדים קודם כל לצאת עם שיעורי מיסוי מרוכזים הרבה יותר ממה שהם היו, ועשינו עכשיו רביזיה.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אבל אתה אומר שלא יהיה מיסוי בכלל.

מוטי אילון:

עשינו רביזיה והתאמנו את שיעורי המיסוי שבפרטים המהותיים לשיעורי המיסוי שביבוא אישי, היכן שיש מיסוי. היכן שאין מיסוי, המצב יהיה שווה בין ייבוא אישי לבין ייבוא מסחרי.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

ומתי זה ייצא?

מוטי אילון:

זה ייצא בתוך חודש או חודשיים.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

איני חושב שאפשר להודיע על כוונה כזו, אני חושב שזה גם תורם להורדת המחירים בשוק. אם הסוחרים יודעים שיש להם תחרות על ידי ייבוא אישי, זה מאיץ גדול מאד להורדת מחירים.

מוטי אילון:

אני מקבל, הערכים בייבוא אישי נשארו גבוהים כפי שהיו, למרות שתהליך החשיפה בפרטים המהותיים הורידו שיעורי מסים, עשינו עתה עבודה גדולה, השווינו את השיעורים, ובמקום שיש פטור על מסחרי---

מיכה גולדמן:

אם רוצים לרהט בית, כדאי לטוס לאיטליה, לקנות את כל ריהוט הבית ולהביאו לארץ בקונטיינר, ועוד לחסוך 2,000 שקל.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

עד עכשיו לא, מייבוא אישי היה מס, כעת לא יהיה מס, וכעת יהיה כדאי לעשות זאת.

מוטי אילון:

לא יהיה מס במדינות הסכם.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

רק במדינות הסכם.

מוטי אילון:

ואם מדובר במכס ולא במס קנייה, מס קנייה ימשיך להישאר.

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

מע"מ ומס קנייה ימשיכו להישאר. נוציא הודעה, אם אינך מתנגד, על הכוונה לעשות זאת.

מוטי איילון:

אין לי התנגדות.

מיכה גולדמן:

מר מוטי איילון, אני מבקש ממך בנושא שדיברנו ---

מוטי איילון:

אם כך, אינך רוצה שאעשה את התיקון של 10%.

מיכה גולדמן:

לא.

מוטי איילון:

אם כך, האלטרנטיבה היא לא לעשות דבר?

מיכה גולדמן:

לא, האלטרנטיבה היא להמליץ ---

6. שינויים בתקציב לשנת 1997

מ"מ היו"ר אמנון רובינשטיין:

אנו עוברים לשינויים בתקציב, לפנייה מספר 0227, הוצאות חירום אזרחיות.

חיים בן-צרויה:

יש שינוי תקציבי בסעיף 16 המכיל שני סעיפים, האחד שינויים פנימיים בין התקנות, כאשר הדבר המשמעותי כאן הוא תקצוב השתתפות בהיקף של 2.5 מליון שקלים מסעיף 16 הוצאות חירום אזרחיות לתקציב משרד השיכון. זה במסגרת תכנית של שיפורי מיגון והשלמת פערים במימון מיקלוט במערכת הבטחון בגבול הצפון במסגרת החלטות 729 ו-838.

יש תקציב שיושב בבסיס תקציב פקודות חירום כהשתתפות בתקציב משרד הבטחון, הם החליטו שאת נושא החד"בים ושיפור המיגון במרגליות בסכום של 500 אלף שקל הם יעשו באמצעות משרד השיכון, ולכן צריך לתקצב זאת בהשתתפות.

חיים אורון:

כמה חדרי בטחון צריך עוד לבנות?

חיים בן-צרויה:

כל התכנית שמבוצעת כרגע על פי החלטות 729 ו-838, שהיא 41.6 מליון שקל, ואני מדבר כרגע על מרכיב הבטחון על פי החלטת הממשלה.

חיים אורון:

אך האם התכנית הזו של 41.6 מליון שקל פותרת את כל מרכיב הבטחון בקו העימות, או שיש עדיין חסרים?

חיים בן-צרויה:

היא פותרת על פי סדרי עדיפויות שנקבעו על ידי הממשלה ואלוף פיקוד העורף.

חיים אורון:

אתמול אמרו לנו בקריית שמונה שלפי דעת ראש המועצה האזורית מטה אשר הסקר שנעשה לא מכסה ויש הרבה מתקנים, והוא הזכיר גם כיתות, שאינם עומדים בתקנים של המיגון. אני שואל אם התכנית של 41.6 מליון שקל היא התכנית, או שהיא גם מתייחסת לפערים שכבר קיימים.

חיים בן-צרויה:

התכנית של 41.6 מליון שקל ועוד 22 מליון שקל שהתקבלו ממפעל הפיס נחלקת לשלוש שנים, 1996-1998, והיא נועדה להשלים פערים ביחס למה שהציג פיקוד העורף בתאריך 12.5.1996. השתתפתי בדיון בו הוצגו פערים שעדיין לא הוצגו באופן פורמלי למשרד האוצר, אלא אמרו שאלוף פיקוד העורף ייצא עם דרישה למשרד האוצר. כאשר הנושא הזה יעלה, הוא יידון.

סמדר אלחנני:

אנו עוברים לפנייה הבאה, פנייה מספר 0231-0230.

חיים בן-צרויה:

זה קשור לאותו שינוי תקציבי קודם, בגלל אותו התיקון צריך להתחייב עכשיו, מעבירים זאת מסעיף 16 דרך רזרבה כללית למשרד השיכון. השינוי הקודם היה במזומנים, ופה זה דרך הרשאה להתחייב.

סמדר אלחנני:

עכשיו אנו עוברים לפנייה 0237.

ברוך יפה-נוף:

מדובר כאן בהעברות שינויים שנעשו כדי לפתוח את שנת הלימודים באחד לספטמבר מבחינת תוספת מכסות לילדים מפגרים שנמצאים מחוץ לבית, 320 מכסות נוספות. היה פסק דין של בית המשפט העליון בקשר למוסד למפגרים שלא היו בו מספיק עובדים, והגענו לידי הסכם פשרה שקיבל תוקף של בית משפט, מדובר על מוסד כפר נחמן ברעננה. מדובר כאן על פתיחה של אגף לנערות עברייניות בצופיה ועל מכסות נוספות לילדים שנולדו עם פגיעה והוריהם נטשו אותם בבתי חולים, ומצאנו להם משפחות אומנה. אלה הדברים העיקריים שמופיעים כאן, ועוד שינויים של העברות פנימיות מסעיף לסעיף.

חיים אורון:

מהרזרבה, ומה עוד?

מ"מ היו"ר נסים דהן:

מהרזרבה ומשירות התעסוקה. איך זה שבתקופה כזו, כאשר כולנו מתמודדים עם אבטלה והכשרת עובדים במקצועות חלופיים, שדווקא בשירות התעסוקה מצאתם שני מליון ומאה מיותר?

חיים בן-צרויה:

הרי לצורך זה ניתנה הרזרבה. היו לנו בתי משפט למשפחה---

מ"מ היו"ר נסים דהן:

אין לנו בעיה עם הרזרבה, אך שאלתי על שירות התעסוקה, כאשר לקחתם מהתקציב המקורי 47 מליון שקל וקיצצתם זאת.

נטשה מכאלוב:

בתוך נושא ההכשרה ביצענו העברה ונתנו תגבור להכשרת הנדסאים, כאשר מקור המימון הוא מתוך קורסים של הכשרה למבוגרים, אין שם קיצוץ או הורדה, אלא לפי התכנית עכשיו, לפי המחירים ולפי הביצוע אנו רואים שלא---

מ"מ היו"ר נסים דהן:

עובר.

סמדר אלחנני:

יש כאן שתי הודעות, שחברי כנסת ביקשו לקיים בהן דיון כדי לחסוך 21 יום, האחת היא בקשה מספר 42 004. מדובר במימון בנייה של 1,400 יחידות דיור בקיבוצים.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

בישיבה קודמת של הוועדה הוועדה פנתה למשרד האוצר, וביקשה לפתור בעיה זו אחת ולתמיד. הובטח שבהעברה הבאה---

חיים אורון:

לצערי הרב, גם היום לא תהיה פעם אחרונה. מה שמובא כאן היום הוא 40% מהסכום.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

2/3

חיים אורון:

לא, הסכום של 24 מליון שקל הוא 40% מהסכום.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

המקורי.

חיים אורון:

הסכום המקורי היה 96 מליון שקל, והיום אנו מגיעים ל-52 מליון שקל, והסכום של 96 מליון שקל הוא כבר לא 96 מליון שקל, כי חלק ירד, ויש כאן עוד פער, שאיני יודע עכשיו לומר כמה הוא בדיוק.

מה שמובא כאן כרגע זה רק אותם קיבוצים שהתחילו לבצע בשנת 1996, ולא הביאו כסף, והקבלנים בנו, ועכשיו מעבירים להם את הכסף. לא מדובר עדיין ב-250 יחידות דיור של קיבוצים שקיבלו הוראות ממשרד השיכון בתאריך 6.1.1996. למשל, אני מחזיק כאן את ההודעה של קיבוץ אילון, אך אני לא מכיר את אילון, כי יאמרו האם הם משוגעים לגמרי ומזכירים את קו העימות, אז דווקא אביא את קיבוץ נחשון באמצע הארץ. אני חושב שגם בקיבוץ נחשון על יד מודיעין מותר לאנשים לבנות.

קיבלו בתאריך 14.1.1996 הודעה ממשרד השיכון, שמגיע להם 12 יחידות דיור לבנייה, וכתוב כאן זכאות, הלוואה ל-25 שנה ב-4% של 360 אלף שקל, ואגב, אלה תנאים גרועים יותר מאשר הלוואות הזכאות הרגילה.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

לא בדיוק.

מיכה גולדמן:

חבר הכנסת נסים דהן, באותם זמנים.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

היום זה 5%.

חיים אורון:

אני אומר לך שזה גרוע יותר. נכון שכתוב כאן שתוקף התכנית להפעלה הוא עד התאריך 31 לדצמבר 1996, חלק גדול ביצעו וחלק עדיין לא ביצעו. אלה שלא הספיקו עד התאריך 31 לדצמבר לבצע, עדיין "תקועים", הם לא מופיעים בבקשה.

אמרתי כבר קודם, ואני אומר גם עכשיו, יש כאן בקשות להעברת עודפים. אני מבקש לדעת את כל הבקשות האלה, כל שורה שבהן, אם ההעברה לאמרכלות בהעברת עודפים ממשרד מסויים התחילה להיות מבוצעת בשנת 1996, או שכולה התחילה בשנת 1997. אם היא התחילה בשנת 1997, אני מבקש לא לאשר אותה על פי הכלל שקיים כאן. מי שלא מתחיל לבצע, לא נותנים לו. כך אדע שיש קריטריון אחיד במשרד האוצר. כל מי שלא מצליח לבצע בשנה מסויימת, לא מעביר עודפים משנה לשנה. אם קריית גת לא הצליחה לבצע כיתה שאושרה לה בשנת 1996, לא מעבירים לשנת 1997.

זאב בויס:

אבל אם היא בתהליך?

חיים אורון:

אני מסכים איתך מאד, אך אני אומר שהעקרון הזה לגבי הקיבוצים הופעל הפוך.

זאב בויס:

אז אני מתנגד, אם זה הופעל הפוך.

חיים אורון:

אני בעד העברת סעיף זה היום, כי קבלנים ברחו מהקיבוצים, כי לא העבירו להם את הכסף. זה לא פותר את הבעיה של מאתיים יחידות דיור שאושרו לקיבוצים.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

להערכתך, כמה תקציב נשאר כדי לפתור את כל הבעיה, חוץ מה-24 מליון שקל?

חיים אורון:

לפי הנתון המדוייק שלי מדובר במענקים ב-9,809,500 מליון שקל, ובהלוואות שזה משכנתאות ב-32 מליון שקל. אלה משכנתאות לכל דבר, וזה מפוזר בערך על שישים קיבוצים, בדרך כלל מדובר ב-1,200-1,400, הכל יחד לקיבוץ, 4-8 יחידות דיור. לפניי רשימות של קיבוצים שבהם מדובר: ברעם, חפץ חיים, חפציבה, יפעת, משמר הנגב, צרעה, אילון, אליפז, נחשונים, לביא, טירת צבי.

זאב בויס:

באליפז יש בעיה?

חיים אורון:

יש בעיה, לא מקבלים את האישור. אליפז זה 4 הרחבות ושתי דירות.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

בהמשך לדברי חבר הכנסת חיים אורון, אני מתאר לעצמי, שברגע שחלה סחבת כזו, הקבלנים לא רוצים לעבוד בחינם, הם יקחו על הכסף הזה הצמדה בריבית.

חיים אורון:

זה כבר אבוד.

מיכה גולדמן:

המטר פה הרבה יותר יקר.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

המטר הרבה יותר יקר, כלומר, שיש כאן "חכמי חלם" שיבנו, ובמקום להביא את הכסף בזמן ולבנות ב-500 דולר למטר, עכשיו יעלה להם 1,000 דולר בגלל הצמדה וריבית, והממשלה תשלם הכל.

חיים אורון:

אני אומר מתוך ידע לא של שמות הקיבוצים, או של שמות מרכזי המשק, אלא של שמות הדיירים, שיש קיבוצים שמכיוון שהדבר נסחב מראשית השנה - הוא נסחב קודם שלוש שנים, אך מראשית שנה זה נזק רב - יש קיבוצים שהקבלן כבר ברח, ושכבר יש תביעות משפטיות שמתנהלות בין הקבלן לבין הקיבוץ, ולקיבוץ אין את הכסף.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

זה מה שאני אומר. למדינה זה יעלה פי שניים, כאשר המטרג'---

חיים אורון:

זאת לא המדינה, מה פתאום המדינה.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

כי ברגע שהקיבוץ ייתבע למשפט, הוא יעשה צד שלישי, והוא יחייב את המדינה מי שהתחייב לו.

מיכה גולדמן:

לא עושים זאת, אך בעוד שנתיים יאמרו איך זה שפתאום נוצר חוב של עוד שלושים-ארבעים מליון שקל בתנועה הקיבוצית.

זאב בויס:

כאשר זה קורה במגזר הפרטי, זה נופל על כיס האדם הפרטי. בגלל כל העניין הזה הקבלן בסופו של דבר מעלה את המחיר, אצל הקיבוצים פעם תהיה התחשבנות כזו או אחרת בין הקיבוצים.

מיכה גולדמן:

ואנו נתקוף שוב את התנועה הקיבוצית, ועל מה? על מה שאנו לא בסדר.

שאל צמח:

תכנית זו היא תכנית משכנתאות לקיבוצים, שאושרה לשנים 1994-1995, ובגלל סיבות שונות שקשורות להתדיינות עם הבנקים, האריכו אותה בשנה נוספת, לשנת 1996. במהלך שנת 1996 חלק מהקיבוצים קיבלו מכתבי הפעלה, כלומר, משרד השיכון אישר להם לקבל משכנתאות במסגרת התכנית, אך מכיוון שלא מקבלים את כל הכסף במזומן, אלא לפי התקדמות הבנייה, הם קיבלו רק חלק מהכסף בשנת 1996, והחלק השני אמור להיות בתוך העודפים בתוך הסכום של 24 מליון שקל. אין מצב שקבלן התחיל לעבוד בקיבוץ, והוא לא מכוסה מתוך הסכום של 24 מליון שקל שבפנייה שלפניכם כרגע.

חיים אורון:

מה זאת אומרת אין מצב? הוא גמר לבנות לפני חמישה חודשים, ולא קיבל כסף.

שאל צמח:

כן, אז הוא יקבל במסגרת הסכום של 24 מליון שקל הזה, אין מצב שיש קיבוץ שקיבל אישור לבנות ושיש קבלן שעובד, ואין כיסוי תקציבי.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

האם לכל הרשימה שהקריא חבר הכנסת חיים אורון יש כיסוי?

שאל צמח:

הם עוד לא התחילו לעבוד בכלל.

זאב בויס:

אם לא התחילו לעבוד, זה משהו אחר.

חיים אורון:

מר שאל צמח, מבחינת העובדות אתה צודק באופן חלקי, אך יש גם קיבוצים, למשל, שר החקלאות ביקר בקיבוץ כזה, קיבוץ געש, ומכיוון שהמשכנתה על סך 160 אלף שקל בערך 60%-70 מערך הדירה, בכל מקרה, יש לו השתתפות עצמית. קיבוץ געש התחיל לבנות בעצמו. מזכיר הקיבוץ בא עם בנו, והראה את דירת בנו עם השלדים, ואמר שאינו יכול להמשיך, כי אין לו יותר מקורות עצמיים לבנות, ומר רפאל איתן אמר שהוא יסדר לו מקורות. הוא התקשר אליי, ואמרתי לו שיסדר ראשית את כל הרשימה הזו, כמו שסידרתם כאן 36 יחידות דיור באל רום ובמצפה שלם לפני כמה שבועות.

מיכה גולדמן:

חבר הכנסת יהודה הראל הבטיח, והערבה נפגעה.

חיים אורון:

למה אליפז בחוץ? איני מקבל את החלוקות של הציונים ושל הלא ציונים. למה אליפז בחוץ? למה אילון בחוץ? למה מצובה בחוץ? אתמול ישבה כל הכנסת עם קיבוץ מצובה, קיבוץ מצובה עם עשר הרחבות בקו העימות, למה צריך למשוך אותו משנת 1992?

זאב בויס:

הם לא היו מוכנים, כנראה, להיכנס לבנייה, עד שלא היו מעבירים את הכסף.

חיים אורון:

אני מדבר על 12 יחידות הדיור בקיבוץ עין חרוד, ומזכיר הקיבוץ כל שבוע מטלפן ושואל, מה אומר לו? בזמנו של גדליה גל ישבנו על הרשימה של 1,400 יחידות דיור קיבוץ קיבוץ. באו מכל קיבוץ, הביאו את הרשימות, היו חמש ישיבות על רשימה זו לפני שנתיים בוועדת כספים. מר רון נחמן טרטר אותי לכל הכיוונים, למה צריך את כל ההשפלה הזו?

מ"מ היו"ר נסים דהן:

הייתי מעכב זאת, כיוון שהייתי רוצה לפתור את בעיית כולם, אך מכיוון שחבר הכנסת חיים אורון מטפל בבעיה זו אישית, והוא לא רוצה לעכב זאת, לא אעכב.

מר שאול צמח, תאמר לסגן שר השיכון, שהוא לא יבוא עם אף העברה לכאן, שהקואליציה מתחייבת לא להעביר כל העברה למשרד השיכון, אם הוא לא פותר עניין זה. לא יתכן שהעניין נמשך משנת 1992 ולא נגמר, סך הכל נשארה עוד בעיה של תשעה מליון שקל, כי יש לנו יתרה במענקים, במשכנתאות יש יתרה, ולכן אפשר להעביר משם 32 מליון. כל העניין הוא תשעה מליון שקל מענקים.

חיים אורון:

אלה מענקי פיתוח שניתנים לכל אזרח במדינה.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

נותנים זאת רק ברווי, וכאן אפילו נותנים זאת לא רווי.

מיכה גולדמן:

בנהריה נותנים זאת גם לבנייה צמודת קרקע.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

אולי בגלל שזה קו העימות, אך בדרך כלל נותנים זאת רק ברווי.

שאול צמח:

באזורי פיתוח.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

המסר ברור. מר שאול צמח, האם תדע להעביר את המסר לאנשיך?

שאול צמח:

אנו מדברים על תכנית שאושרה בשנת 1994, והיא הוגבלה בזמן. קיבוצים שלא התחילו להפעיל, חלק מהבעיה גם נובעת אצלם, וצריך לקחת זאת בחשבון, לקיבוצים היה שלוש שנים להפעיל את התכנית, ואי אפשר לומר שבהכל אשמים משרד האוצר ומשרד השיכון.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

אך היתה הסכמה כללית גם של משרד האוצר וגם של הקיבוצים, שכל זמן שנושא הסדר הקיבוצים לא נגמר, לא מתחילים לבנות. אנשי משרד האוצר יכלו לומר אז שהם לא מסכימים, אך ברגע שהסכימו, הם לקחו על עצמם לרשום הרשאה להתחייב, מבחינה תאורטית.

שאל צמח:

איני משוכנע שכל הקיבוצים כבר לא הפעילו בגלל הסדר הקיבוצים.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

נבדוק. קיבוץ ש"פושע" לא ניתן לו, אך 90% אינם פושעים.

מיכה גולדמן:

אני מדבר על ראש המועצה ערבה תיכונה לפני חודשיים, כאשר חבר הכנסת יהודה הראל מעביר מצד אחד רשימה שהיא סוג א', ומצד שני למי שחי בערבה התיכונה לא נותנים להעביר את הרשימה. איך זה נראה?

מ"מ היו"ר נסים דהן:

המסר ברור, וייצא גם מסר מוועדת הכספים, נשלח את הפרוטוקול למשרד השיכון.

חיים אורון:

לא, למשרד האוצר.

אלי גולדשמידט:

אז מתי אתה חושב שתבוא ההשלמה? מהו לוח הזמנים שאתה מעריך?

שאל צמח:

איני יודע למה אתה קורא השלמה.

אלי גולדשמידט:

ל-1,400 יחידות דיור ועוד 250 יחידות. מתי זה יגיע?

שאל צמח:

אני יכול רק לומר לך שבשלב הזה לא אושר, ואיני יודע אם זה יאושר או לא, איני יכול להבטיח שזה יאושר.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

מר שאל צמח, הייתי מציע שתשקלו זאת שוב, ושתמסור שיבדקו זאת טוב, כי אחרת יש להם בעיה עם ועדת כספים. עבר.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

חבר הכנסת חיים אורון, אני מציע שתיכנסו בעובי הקורה, כי מר שאול צמח טוען שיש קיבוצים שאשמים בכך.

חיים אורון:

מר שאול צמח יודע שמשנת 1994 לשנת 1995 זה "נתקע" בגלל הסדר הקיבוצים. הסדר הקיבוצים נחתם בחודש מרץ או אפריל 1996, כאשר עד אז הבנקים לא היו מוכנים "לדבר", והוא יודע יותר מזה, קיבוצים שהם בתוך ההסדר, זה לא כדאי להם, הזכאות הרגילה היא טובה יותר מזה.

הבעיה היא שנשארים קיבוצים, או שהם כבר "תקועים" בתוך העסק, או שעדיין הם קיבוצי נדל"ן, או קיבוצים סקר, שמתעכבים לא בגללם, אלא משום שמינהל מקרקעי ישראל לא עושה את סקר הקרקעות ולא מאפשר להם להיכנס להסדר. הם תלויים בין שמיים לארץ, וכדוגמה ניקח את קיבוץ געש. אנשי הקיבוץ ביקשו מהבנק לסמן בכל השטחים שלהם עשרה דונם שהם עשרה מליון דולר, כל הלוואה של קיבוץ געש זה 1,750,000 מליון שקל הלוואה במענק לעשרים שנה, זה החזרים של 16 אלף שקל לחודש. אנשי קיבוץ געש ביקשו לסמן עשרה דונם בטחונות כנגד הלוואה, והבנק אומר שאינו יכול.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

כי עוד אין סקר.

חיים אורון:

הקרקע בקיבוץ געש שווה?

אלי גולדשמידט:

זה הכל תאוריה.

חיים אורון:

הדיון הזה כבר מתנהל, ורשמתי את כל הנימוקים שאמרו לי כל הפקידים. למה אני כועס? כי כל ההסדר נתקע אצל חשב עם הבנקים. החשב גמר עם הבנקים, איך להבטיח את הלוואת משרד האוצר, ואגף תקציבים רצה להרוויח עשרה מליון שקל, ועל זה מדובר, בסעיף תקציבי שיש בו עודפים ענקיים.

שאול צמח:

חבר הכנסת חיים אורון, אני רוצה להתווכח על הסכום, לפי החישוב שלי הוא יותר.

מיכה גולדמן:

13 מליון שקל, אז מה? זאת הבעיה?

מ"מ היו"ר נסים דהן:

האם אתה מסכים לקנות את הסכום שלו ולגמור את העניין? הוא לא מתכוון לבקש שקל אחד יותר, תן לו תשעה מליון שקל בהעברה הבאה, ונגמר.

סמדר אלחנני:

יש הודעה נוספת שרוצים לזרז אותה, בקשה מספר 012 23.

ברוך יפה-נוף:

מדובר כאן על יתרות ועל התחייבויות לפעולות שהתבצעו במשרד בשנה שעברה, אם בגלל שהיתה הוראת חשב כללי בסוף השנה לעצור, היה מחסור בנזילות, ואז---

מ"מ היו"ר נסים דהן:

עודפים מחוייבים.

ברוך יפה-נוף:

ביטלנו אותם השנה מתקציב השנה, וכמובן, תוך ידיעה, כמו כל שנה, שנקבל זאת השנה.

חיים אורון:

עיקבתי זאת, ואמרתי שאבדוק כל עודף מחוייב. אם הוא לא בוצע בשנת 1996, לא להעביר.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

אתה מתכוון, התחיל להתבצע.

חיים אורון:

אמרכלות לא התחילה להתבצע בשנת 1996, לוקחים את העודפים המחוייבים ומחלקים אותם בזה.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

עודף מחוייב חייב להיות מבוצע, עודף מחוייב זה שנחתם עליו חוזה.

חיים אורון:

האם אתה רואה את הסעיף כאן של 86 מליון שקל?

מ"מ היו"ר נסים דהן:

כן, זה עודף מחוייב. עודף מחוייב זה אומר שבשנת 1996 נחתם עליו חוזה, או שהתבצעה הזמנת עבודה, היתה מחוייבות חוקית של המשרד שיוזמן חוזה, נחתם חוזה, רק לא שולם.

מיכה גולדמן:

אני מכיר זאת ממשרד החינוך והתרבות, זה כמו חשבון פרו פורמה.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

לא, אתה חייב לחתום חוזה, אחרת זה לא נקרא עודף מחוייב, סמוך על מר שי טלמון, הוא לא ישחרר לו שקל, אם הוא לא רואה חוזה.

מיכה גולדמן:

החשב של משרד השיכון אמר למר שי טלמון שזה חלק מההסדר שאנו---

מ"מ היו"ר נסים דהן:

זה שום הסדרים, מר שי טלמון צריך כל גרוש, אם זה לא עודף מחוייב ואם הוא לא רואה חוזה, הוא לא משחרר לו זאת כעודף מחוייב. זה מאושר.

חיים אורון:

לפי דעתי, יש כאן עוד בקשה שלי שנעצרה של משרד החינוך והתרבות.

סמדר אלחנני:

הם לא יכלו לשלוח רפרנט, אז לא יכולתי להביא זאת.

חיים אורון:

אם כך, אני מבטל את העיכוב שלי.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

אך לא דנו בזה, זה לא יהיה מאושר.

חיים אורון:

לא, עברו 21 יום. כל מה שעבר 21 יום, עיכבתי, ואני מבטל את העיכוב.

מכירת מניות בנק איגוד לישראל בע"מ

מ"מ היו"ר נסים דהן:

מונחת לפנינו בקשה, שוועדת הכספים תאשר הנפקה של בנק איגוד. אני מבין שזוהי הנפקה בבורסה לציבור הרחב ולעובדים, ולא לשליטה לבעל עניין.

סמדר אלחנני:

זה כבר יש.

שי טלמון:

מדינת ישראל מחזיקה היום בכ-23% ממניות בנק איגוד. השליטה בבנק איגוד נמכרה בשנת 1993 לקבוצה של משקיעים ברשות אליהו, והם מחזיקים היום בכ-60% מהשליטה בבנק, ובעצם, הם מחזיקים את השליטה על הבנק. מלבד זאת, יתרת ה-17% ממניות בנק איגוד מוחזקות על ידי בנק לאומי. זה הרכב השליטה בין מניות בנק איגוד.

אנו מביאים היום לבקשה ולאישור הוועדה את הנפקת המניות שהמדינה מחזיקה וניכוי אותן מניות שהמדינה צריכה לתת על פי הנוהג לעובדים להנפיק את יתרת המניות בבורסה בתל אביב. אחרי ההנפקה לעובדים, מדובר על כ-15%-16%, וזו ההצעה שמונחת כאן על שולחן הוועדה.

אחרי זה המדינה יצאה מהעניין, היא לא בדיוק יצאה בגלל מבנה שיש באופציות, ונצטרך לחכות שהאופציות ימומשו במלואן. גם מר מאיר יעקבסון יתייחס לעניין הזה, אך בכוונת המדינה לצאת לחלוטין מהחזקותיה בבנק איגוד, תהליך ההפרטה של בנק איגוד הושלם עוד בשנת 1993, וזאת השלמת העסקה.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

אין מניות זהב?

שי טלמון:

אין דבר, זה לא נדרש. המדינה רוצה לצאת מתחום הבנקים, וזה בסך הכל בנק שהפרטה בו כבר הושלמה, ויש כאן יתרת מניות שנמכרות לציבור הרחב. יש כאן מספר נושאים, שראוי לצינם ולהביאם בפני הוועדה.

ראשית, ה-**PERFORMANCE** של הבנק אינו מהמובילים בתחום המערכת הבנקאית, וזה משפיע על המחיר שאנו צפויים לקבל בהנפקה. שנית, בשבועות האחרונים השוק נחלש במידה מסויימת, הבורסה נחלשה בימים האחרונים, וזה גם משפיע על ההנפקה.

נקודה שלישית, שעדיין מהווה צל על ההנפקה, היא תביעה שתלויה ועומדת כנגד הבנק, בגלל פרשה של מתן אשראי. התביעה הזו שידועה בשם פרשת רד רוק היא בארצות הברית, והיא בהיקף של למעלה ממאתיים מליון דולר, כאשר ההון העצמי של הבנק נכון לרבעון שפורסם עכשיו ביוני הוא קצת למעלה מ-600 מליון שקל, כלומר, התביעה היא בהיקף דומה להון העצמי של הבנק, וזה עדיין מעיב על האישור שאנו יכולים לקבל, או לא לקבל, מרשות ניירות הערך לביצוע ההנפקה. היתה התלבטות גדולה מאד בימים האחרונים, ולכן גם הבאנו זאת לוועדה כל כך מאוחר, אם לצאת או לא לצאת.

אנו, כנציגי המדינה, סבורים שיש בעיות מבניות בבנק, שאיננו צופים שישתפרו בחודשים הקרובים, זה מה שהשוק נותן. מכיוון שמדובר כאן בתכנית הפרטה שסוכמה מראש, בתכנית שהיא מכירה לציבור הרחב, ובתכנית שבסופו של דבר תתן לנו את המחיר שמתקבל בבורסה במכרז, אנו סבורים שאם רשות ניירות הערך וועדת הכספים תאשרנה לנו את ההנפקה, צריך לצאת עם ההנפקה הזו.

בגלל הרכב השליטה בבנק, שנובע גם ממדינת ישראל וגם מבנק לאומי, ששולטים בבנק, ובגלל הנוהג שאנו נוהגים מתחילת תהליך ההפרטה לתת לעובדים 10% מתוך המניות שאנחנו מציעים בהנפקות, היה לנו קושי שנמשך על פני זמן להגיע עם בנק לאומי להסכמות על כך שיתן את חלקו לעובדים. נכון לנקודת זמן זו, יש לנו התחייבות מבנק לאומי שהוא יתן את יתרת המניות, את מה שמכר עד היום, אנו מעמידים בהנפקה זו לטובת העובדים. עדיין נשאר 17% שהוא צריך למכור, ועל 17% אלה הוא הודיע שהוא יעמוד בנוהג הזה, כפי שהוא נהג עד היום.

מר מאיר יעקבסון, אני מציע שתדבר על המחיר ועל מבנה ההנפקה.

מאיר יעקבסון:

כמו שאמר מר שי טלמון, היו לנו מספר התלבטויות, כיוון שהשוק נחלש, ובמיוחד נחלש השוק הראשוני, שוק ההנפקות, בעקבות ההצפה שהיתה בתקופה האחרונה. אך נוסף לזה, כאשר מדובר במכירה שהיא הצעת מכר לציבור, מדובר בהצעה שהיא סחורה פיננסית, כלומר, האינדיקטור העיקרי בקביעת שווי הוא הסביבה העסקית של אותן מניות דומות שנסחרות בבורסה.

הדבר מקבל ביטוי, ואם ניקח לדוגמה את בנק לאומי, שהוא כרגע מומלץ על ידי כל הבנקים להשקעות המכובדים ביותר בעולם, נסחר מתחת להון העצמי, והוא מצטיג ביצועים יוצאים מן הכלל, לצערנו, הביצועים של בנק איגוד בשלב זה הם מהשורה האחורית, אקרא לזה בזהירות, התשואה להון שלו היא נמוכה. כתוצאה מזה אנו יוצאים במבנה הנפקה, שחלקו מניות, כשליש מניות ושליש-שליש אופציות לתקופה של כשנה וחצי, וההערכה היא שבמשך התקופה של שנה וחצי גם הבנק ישיג שיפורים, והציבור הרחב יממש את האופציות וירכוש את יתרת המניות.

בנוסף לזה, משולבת בהנפקה, אם הציבור הרחב מקבל שתי חבילות של מניות באופציות, העובדים מקבלים כמו שהיה בעבר, מניות, 10% מהכמות שהמדינה מוכרת בהצעה הזו, לרבות האופציות, ו-10% מהכמות שמכרו המדינה ובנק לאומי במכירת גרעין השליטה בשנת 1993. גם פה, הנושא התעכב הרבה, הגענו לפתרון משביע רצון, ואני חושב שבצד הזה עובדי הבנק צריכים להיות מרוצים, כי הם מקבלים 10% מאותה כמות מניות שמכרה המדינה בבנק לאומי. המדינה תקבל מבנק לאומי אחרי משא ומתן עמו את השתתפותו בנושא הזה לגבי אותן מניות שנתנו מהמדינה עבור בנק לאומי.

חיים אורון:

באיזה מחיר העובדים מקבלים?

מאיר יעקבסון:

העובדים עובדים באותם תנאים מקובלים שהיו בעבר.

חיים אורון:

השאלה היא מה המניה היום לעומת אז---

מאיר יעקבסון:

דהיינו, 25% הנחה ממחיר ההנפקה.

חיים אורון:

כן, אם הם היו קונים אז, האם הם היו יוצאים בהפסד?

מאיר יעקבסון:

זו הצעת מכר ראשונה לציבור, כרגע המניות רק רשומות, והן לא נסחרות במסחר. הן לא נסחרות בבורסה, וזו הצעת מכר ראשונה.

אברהם שוחט:

מה היה שווי המכירה אז? 170 מליון בדולרים, נדמה לי.

מאיר יעקבסון:

המחיר אז היה בערך בהפרש של כ-10% על ההון העצמי דאז, באלפי דולרים זה כ-170 מליון דולר.

מאיר יעקבסון:

המניה מונפקת במחיר של 30% מההון העצמי.

שי טלמון:

מחיר המינימום.

מאיר יעקבסון:

אבל כבר של שלושים ביוני, דהיינו, מרבית המניות נסחרות היום, ובדרך כלל התשקיף מתבצע ערב פרסום הרבעון העוקב. בדרך כלל הרבעון העוקב מתפרסם כשבוע-שבועיים אחר כך. פה הפעם הרבעון של יוני כבר נמצא בתוך התשקיף, ואפשר לראות בזה מעט יותר. האופציה הניתנת למימוש בתוך כשנה וחצי במחיר דומה צמוד מדד.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

כמה כסף ייכנס למשרד האוצר מזה?

מאיר יעקבסון:

על פי מחיר המינימום, דהיינו, ההנפקה היא במכרז, כאשר הציבור יגיד את דבריו, והמכרז פתוח לכיוון למעלה ללא הגבלה, על פי מחיר המינימום זה מהווה 90% מההון העצמי של יוני. בנוסף לזה, אופציות למימוש בתוך שנה וחצי צמודות מדד באותו מחיר. התגמול המידי מההנפקה יהיה כשלושים מליון שקל מהציבור הרחב וכ-32 מליון שקל מהעובדים. בנוסף לזה, יהיה תגמול נוסף של כ-59 מליון שקל צמודות מדד בעוד כשנה וחצי.

שי טלמון:

במימוש מלא של משרד האוצר.

חיים אורון:

אם המחיר נמוך עכשיו, למה צריך זאת עכשיו? בשביל לגמור עסק?

שי טלמון:

הסברתי זאת מקודם.

ציון שמע:

לפני שהגענו לכאן, היו שיחות עם מ.י. נכסים לגבי זכותם של העובדים בהנפקה הזו. הגענו למצב שבו הכרזנו על סכסוך עבודה שהוא תקף, והיום אנו בסכסוך עבודה בעניין הזה, כאשר לא שבתנו, כי בישיבה שהתקיימה עם מנכ"ל מ.י. נכסים ויושב ראש מועצת המנהלים הובטח לנו שהנושא של החלק של בל"ל - בנק לאומי לישראל - מה-17% יקבלו העובדים 10%. זה ייכנס בסעיף בתשתית, וההבטחה הזו מבחינתנו היתה הבטחה שמנעה את עניין השביתה.

היום אני מגיע לכאן בהתרעה של יום. הובטח לנו גם שנראה את טיוטת התשקיף, לפני שהיא מגיעה לכאן, ונראה אם יש לנו הערות כלשהן בעניין, ונראה שאנו מסודרים. עד היום כל ההנפקות בבנקים עברו בשלום, ולא היתה לנו כל בעיה. אין לנו כל כוונה להכביד, ואני אישית מעריך מאד את עבודתו של מנכ"ל מ.י. נכסים ואת עבודתה של מ.י. נכסים.

לצערי, היום אנו מגיעים בלי שראינו דבר בתשתית, שמעתי ממנכ"ל מ.י. נכסים אתמול בטלפון מה קורה, והוא אמר לי שתוכנס הערה בתשקיף, כי למיטב ידיעתו של בנק איגוד, בנק לאומי התחייב לשלם לעובדים, או להקצות לעובדים 10% מהמניות מ-17% של המניות שהונפקו לציבור.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

האם שמעת שנאמר כאן שיש כבר הסכמה והבנה עם בנק לאומי על הנושא הזה?

ציון שמע:

כן, גם לנו הם אמרו, אך הבעיה היא שאנו כלל לא צד. יש הסכמה בין צדדים, שאיננו צד ואנו בעל העניין. אין לי כל אפשרות, כפי שאני רואה אותה, לתבוע זכות זאת, נניח אם תהיה הסכמה אחרת בעיתוי אחר. אני חייב שתהיה לי התחייבות כלפי העובדים, שאכן העסק הזה יבוצע.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

יכתוב לך מכתב.

חיים אורון:

התחייבות ממשלה כלפי ועדת הכספים של הכנסת, וזה לפרוטוקול.

ציון שמע:

אני חייב שתהיה לי התחייבות כלשהי שאפשר יהיה למלא אותה.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

יש כאן התחייבות בפני ועדת כספים.

אמנון רובינשטיין:

זו ההתחייבות הטובה ביותר.

אברהם שוחט:

אם יושב ראש ועדת כספים יכתוב לך שבמסגרת האישור---

מ"מ היו"ר נסים דהן:

בהסכמה שלהם, הם הוציאו זאת כאן, איננו ממציאים כאן דברים.

ציון שמע:

היא צריכה לקבל התחייבות שתחייב את המדינה ואת בל"ל---

מאיר יעקבסון:

הסברתי לך לפני הכניסה לפגישה, שיש משמעות רבה לזה שהנהלת בנק איגוד כותבת למיטב ידיעתה בל"ל התחייב להציע לעובדי הבנק לרכוש את אותם 10% ממניותיו. הנהלת איגוד כותבת למיטב ידיעתה, ואני מזכיר לך שבנק לאומי עדיין בעלים של כ-17%, והוא בוודאי ער למה שכתוב בתשקיף. יותר מזה, אמרתי לך שאודיע לך במכתב על סיכום הפגישה שהתקיימה עם הנהלת בל"ל, עם בעלי השליטה בבנק איגוד ועם הנהלת בנק איגוד בדבר ההתחייבות הזו. אני חושב שזה צריך לספק את הדברים, אין כל בעיה אמיתית בנושא.

ציון שמע:

יש לי נסיון רב בהסכמים וביחסי עבודה, ואני מודיע לך שכבר פעם אמרו שעדיף עפרון קצר על זכרון ארוך, אנו חייבים לקבל ביד דוקומנט, שאנו יודעים שאנו מוכנסים בעסק.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

הוא יוציא לך מכתב.

ציון שמע:

הנושא של הנפקת המניות, או החלק שהעובדים מקבלים, היתה החלטה טובה מאד של ועדת הכספים של הכנסת מהתאריך 14 לדצמבר, ויש לי אותה בכתב. בזמנו היא איפשרה את מכירת הבנקים, והבטיחה את העניין של זכויות העובדים, וכתוב שינהגו בכל הבנקים באותה מידה בעת ההנפקה.

לא ראינו את התשקיף, והסתבר שכאשר חברי הוועד ביקשו אתמול טיוטה של התשקיף, ישנה התייחסות לגבי העובדים בעניין רכישת אותן מניות. אם בבנקים האחרים הונפקו המניות, המניות חסומות לתקופת ההלוואה, אם מדובר בארבע או בחמש שנים. הן היו הבטוחה של העובדים, עובד שפרש, או עובד שפוטר, וכו'. כאן הכניסו סעיפים אחרים לגמרי, שיוצרים נחיתות רצינית לאותו עובד בשונה מהתשקיפים האחרים בבנקים.

לדוגמה, "עובד זכאי אשר יפרוש מהבנק לפני תום תקופת החסימה, למעט עובד אשר פרש לגימלאות ומקבל גימלה חודשית מהבנק, יפרע את ההלוואה ביום פרישתו וימסור לבנק בטוחה על הבטחת תשלום על סכום בגין ניכוי במקור, מס במקור, אך בכל מקרה לא תהיינה המניות ניתנות להעברה לפני תום תקופת החסימה כמפורט בסעיף---".

אלה לא היו המניות, הן היו הבטחון. כאשר הן חסומות לתקופת ההלוואה, לא היה לנו באף בנק בתשקיף סעיפים מהסוג הזה, לא ראינו את הסעיפים, לא יודעים, אנו הולכים בצורה כזו כעוורים. לכן, אני מבקש מאד שמבחינתנו, וכדי שלא תהיה איפה ואיפה בין ציבור עובדים כזה וציבור עובדים אחר, שתהיה אותה התייחסות שהיתה בבל"ל, בדיסקונט ובפועלים---

סמדר אלחנני:

במזרחי גם, זה התחיל במזרחי.

ציון שמע:

שתהיה אותה התייחסות בעניין של זכויות העובדים והתנאים שהעובדים ירכשו את המניות.

מאיר יעקבסון:

יש כאן מצב מיוחד מאד, שמכיוון שמדובר בסיום החלטה, הפעילות כמו בהנפקות קודמות, שהיו מקבלים בסדר גודל של כל פעם משכורת, משכורת וחצי. יש כאן היקף משמעותי מאד בנוגע לסדר גודל ממוצע של כחמש משכורות, אך אני מסכים שיש הקשייה מסויימת ובתנאים.

אני מבטיח שאחזור למשרד, אנהל דיון עם היועץ המשפטי של הבנק, ואפתור זאת בצורה סבירה לשביעות רצון, אך אני חושב שעדיין צריך להיות ער לסיטואציה המיוחדת הזו, בהתחשב בהיקף החד פעמי, ולגלות גמישות מסויימת. הנוסח שמתואר כרגע הוא רחב מדי, וכמו שאתה מכיר את מ.י. נכסים, נפתור את הבעיה לשביעות רצון של כל הצדדים, ותן לנו גם קצת קרדיט.

ציון שמע:

איני יודע, אני מצטער מאד, אנו מדברים והניירות מעידים על עצמם, אך איני יכול. אני נותן הרבה קרדיט, אך זה צריך לבוא לידי ביטוי בניירות.

מאיר יעקבסון:

אמרתי שהנייר הזה, כפי שהוא נראה כרגע, גם עליי נראה לא מקובל.

מיכה גולדמן:

מר מאיר יעקסון, למעשה, אתה מחזק את מה שהוא אומר. היום יום חמישי, ונצטרך לדחות זאת ליום חמישי הבא.

ציון שמע:

יש טקסט ברור בפועלים, בבל"ל ובדיסקונט, והוא זהה. אני דורש את אותו הטקסט ושיהיה זהה גם בבנק איגוד, ושלא תהיה נחיתות לעובד בנק איגוד. עורך דין של בנק איגוד יושב לבד עם עצמו יחד עם הנהלת הבנק ומכין סעיפי סעיפים שונים להבטיח את הבנק כיד המקצוענות הטובה עליו, ואין כל גורם מן הצד השני שיאזן, זה בלתי אפשרי.

חיים אורון:

אם אינני טועה, הפריצה היתה לבנק איגוד, הם היו הראשונים בהסכם של העובדים. הסעיף של דצמבר היה הפוך, כלומר, שיכנענו אז את העובדים לקבל הצעה זו, והם אמרו חכו שיבואו הגדולים, הם יקבלו יותר. התחייבנו לעובדים שכל מה שיקבלו, אם יהיה שינוי, ויקבלו בפועלים ובלאומי יותר, זה יחול גם עליהם, כי הם ראשונים.

מאיר יעקבסון:

אני מדגיש שלא מדובר כאן בתנאים במובן המהותי של הדברים, מדובר בהיבט המשפטי של בטחונות, בגלל שמדובר כאן בהיקף חד פעמי, שהוא חריג ולא היה אף פעם בהנפקות. בגלל שזה סיום ההפרטה, ואנו נותנים גם על גרעין השליטה וגם על יתרת המניות, כלומר, למעלה מ-80% מהבנק נמכר. לכן, היועץ המשפטי של הבנק עשה מה שעשה, ואני חוזר ואומר שנעשה מאמץ מידי היום לפתור את הנושא הזה לשביעות רצון.

ציון שמע:

איך אני יכול לומר---

חיים אורון:

ועדת הכספים תאמר לך שהיא עומדת על העקרון שהיא קיבלה אותו בזמנו, והיא מרגישה חובה כלפי עובדי בנק איגוד, כי הם היו הראשונים, שהכללים של שלושת הבנקים לא יופלו לרעה ביחס לבנקים אחרים, כהחלטה של הוועדה, לפי דעתי היא מוסכמת על כולנו.

אמנון רובינשטיין:

זה יפתור את הבעיה.

אברהם שוחט:

מתי---?

שי טלמון:

ועדת התשקיפים אישרה את התשקיף, וביקשה מכתב מבנק איגוד שהוא מתייחס לתביעה עליה דיברתי, ויש כרגע ויכוח.

אברהם שוחט:

מה יהיה אם יהיה כעת שינוי בנוסחים לגבי העובדים?

שי טלמון:

זה ייסגר היום בלילה ברשות ניירות הערך, לא תהיה בעיה עם רשות ניירות הערך, העניין הזה הוא פתיר, משום שהיום בערב יתקיים הדיון המסכם, בין אם נותנים היתר לפרסום, ובין אם לא נותנים היתר לפרסום.

אברהם שוחט:

מר מאיר יעקבסון, האם אתה יכול לומר כאן בוועדה שאתה בטוח שאתה יכול לסגור את העניין, לפני שזה מגיע לאישור סופי עם העובדים?

מאיר יעקבסון:

כן.

אברהם שוחט:

כי אז אפשר לעשות כאן החלטה מותנית, שאתה צריך להודיע ליושב ראש הוועדה שהצלחת, ואם לא הצלחת, אין אישור. בסך הכל יש כאן בעיה, כי אם מחר "ירוך" תשקיף עם בעיה, זה בעייתי. הייתי מציע לחברי הוועדה לאשר, אך בתנאי שאתה אומר ליושב ראש הוועדה שהעניין עבר.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

זה לא מספיק שהוא יאמר לי, אך אני צריך את הסכמת שניהם.

יוסי גלייך:

אני רוצה לגעת בנקודה שחבר הכנסת חיים אורון התייחס לגבי ההשוואתיות, כי מה ששמעתי עכשיו מנציג מ.י. נכסים צריך להדאיג אותי. הוא אמר שכל התשקיף דיבר על דוחות כספיים של 31 למרץ. על הבסיס הזה יצאנו, וכאשר הוא מדבר עתה על 30% מהמחיר של יוני, הרי איננו מקבלים אופציות, יוצא מכאן שהציבור מקבל מחיר שונה ממה שהעובדים מקבלים ויוצא גם מכאן שאיננו מקבלים מהם 25% הנחה מהמחיר המקורי, אלא אנו מקבלים מחיר נמוך יותר.

מכיוון שאנו שונים קצת בנסיבות, יש לנו בעייתיות אחרת והיינו הראשונים, והיום אנו רק לומדים על מה שעשו בבנקים אחרים.

חיים אורון:

היה ויכוח על זה, ואתה ישבת גם, ואז מורשי החתימה התנגדו מאד.

יוסי גלייך:

לא הייתי אז. כל הזמן לא דיברו איתנו על אופציות, אלא דיברו איתנו רק על מניות. לא דיברו איתנו על מחיר של דוחות כספיים של יוני, אלא על דוחות כספיים של מרץ. "רצו" בדקה התשעים, לקחו את הטיוטה, או את המחיר של השלושים ביוני, לציבור הרחב נותנים מרכיב של אופציה, וכולנו יודעים שהמרכיב של האופציה הוא בחינם, ומחיר המניה הוא קצת שונה. לנו מחיר המניה הוא בלי אופציות, והוא מחיר יקר יותר. אם ניקח היום את ה-25% מהמחיר של יוני, אנו יוצאים בהפסד, ולא מקבלים 25% הנחה.

שי טלמון:

נעשה זאת על 95%, מה שאתה עושה אינו מדויק, משום שהמחיר הוא אותו מחיר, והוא נקבע בשקלים. אני אומר לחברי הוועדה שזה לא 90% מיוני, אלא 95% ממרץ, וזה אותו דבר, ולך אני נותן 25% הנחה מהמחיר הזה בשקלים. המעבר מיוני למרץ הוא כדי להסביר לוועדה למה המחיר ביחס להון העצמי הוא נמוך יותר, כי בינתיים כבר פורסמו דוחות יוני, ואנו יכולים להשוות זאת ליוני, ולומר שביחס ליוני זה 90%, ביחס למרץ זה 95%. המחיר בשקלים הוא אותו מחיר, ובמובן הזה לא נגרם שום עוול לעובדים ביחס למצב הקודם.

יוסי גליד:

מה בנוגע לאופציות?

שי טלמון:

אופציות היו בכל בנק, העובדים קיבלו מניות סטרייט ולא קיבלו אופציות. זה היה נהוג בבנק לאומי, ורק עכשיו עשינו הנפקה של בנק לאומי, רבעון קודם עשינו את דיסקונט. כמו שאתם דורשים השוואה לשאר הבנקים בעניין הבטחונות, מדובר גם בהשוואה לבנקים בעניין האופציות.

ציון שמע:

באשר לטקסט שהופץ כאן, אני רואה טעות כתיב בסעיף 5 (ב), שם כתוב:

"כל עובד זכאי יוכל לרכוש במסגרת הצעת המכר מניות בסכום השווה לכ-5.2 משכורות חודשיות", וחבריי מעירים לי שזה 5.7, בידקו זאת.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

10%.

סמדר אלחנני:

לא, זה 5.7 משכורות חודשיות.

ציון שמע:

במקום 5.2 צריך להופיע 5.7.

ימימה מזוז:

בכל מקרה, זו רק הערכה כמותית של מה שיוצא מהחישובים של 10%.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

זה ה-10% מתורגם למשכורות, יתרגמו זאת וזה לא בעיה.

סמדר אלחנני:

לא, יש לזה משמעות, אך אחר כך החלוקה בתוך הבנק משתנה בין העובדים.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

בין העובדים עד 10% כל אחד.

סמדר אלחנני:

לא, הם לא עד 10%, 10% זה משמעותי לגבי העובדים.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

כל העובדים, כולם ביחד, זה יהיה 10%.

סמדר אלחנני:

כן, אך החלוקה היא בין 817 עובדים.

אמנון רובינשטיין:

גם בבל"ל זה 10%?

מ"מ היו"ר נסים דהן:

לפי גובה המשכורת.

סמדר אלחנני:

או 5.7 מהמשכורת שלו. הוא יכול לרכוש עד תקרה מסויימת, אתה קובע את התקרה, זה לא קשור ל-10%.

שי טלמון:

ראשית, קבענו לעצמנו תכנית עבודה, שרבעון ראשון יהיה דיסקונט, נדחה לרבעון שני, אך עשינו אותו, רבעון שני לאומי, רבעון שלישי איגוד. אגב, איגוד כבר עמד על הפרק וכבר הוצאנו תשקיף של איגוד. אנו שם במניות שהן מניות מעוט, ואגב, מר ציון שמע, כל הדחיה בעניין היתה על מנת להגיע להסכמה עם העובדים על בנק לאומי, אחרת לא היינו מתייצבים כאן, כי יכולנו להתייצב כאן ללא הסכמה כבר לפני שנה, אך חיכינו להסכמה ויש סיכום עם מנכ"ל הבנק, ותקבלו את מכתבו של מ.י. נכסים, ובעניין הזה אני חושב שזו התחייבות מכובדת.

יש שלושה דברים שמשפיעים על מחיר הבנק, האחד הוא ה-PERFORMANCE שלו. ה-PERFORMANCE שלו הוא לא בשורה הראשונה של הבנקים, אלא בשורה השנייה של הבנקים, ובעניין הזה אם ניקח את דיסקונט, דיסקונט נסחר היום בפחות מ-80% מההון העצמי שלו. הוא יותר דומה לדיסקונט מאשר לשניים האחרים.

הדבר השני הוא השוק באופן כללי. כאן אנו דווקא מצפים, שאם יהיה שיפור, והשיפור של אתמול ימשך במהלך עשרת הימים הקרובים, במכרז שיתקיים ביום ראשון בעוד עשרה ימים נוכל לקבל מחיר גבוה יותר מה-90%.

אמנון רובינשטיין:

המחיר יכול גם לרדת.

שי טלמון:

נכון.

יש כאן תביעה שהיא צל, ואגב היא צל בכלל על ההנפקה, כך שיכול להיות מצב תאורטי, ואני מקווה שהוא לא יקרה, שהוועדה תאשר את ההנפקה, וההנפקה לא תצא לפועל, משום שרשות ניירות הערך לא תאשר. זה קרה לנו בדיוק לפני חצי שנה עם דיסקונט, ואז זה נדחה ברבעון אחד. אלה שלושת הדברים, שבסופו של דבר לחצו על המחיר כלפי מטה.

אני חושב שדחייה ברבעון, או בשני רבעונים, יוצרת שתי בעיות. ראשית, מידת שיתוף הפעולה שנזכה מהבנק היא דבר שאנו מצפים שיהיה אותו דבר, אך לאורך ציר הזמן אנו 23% שם. כמו כן איננו מצפים שבשלושה-ארבעה חודשים הקרובים, וגם לא יותר מזה, יהיה שיפור דרמטי בביצועים של הבנק, כך שנקבל מחיר גבוה יותר. עובדה שדיסקונט במשך תקופה יחסית ארוכה נסחר נמוך.

חשבנו שמכיוון שזה מחיר לציבור ולא לאדם פרטי וזה במכרז, ראוי לקיים את ההנפקה הזו, תמיד תהיינה סיבות למה לא. השתתפתי בדיונים בוועדת הכספים בממשלה הקודמת עם נציגי בנק מזרחי, אז בשוק לא טוב, יצאנו עם מחיר שהוא נמוך מ-75%. שר האוצר אז אישר לנו לצאת עם המחיר הזה, משום שחשבנו שיוצאים עם מחיר לציבור במכרז, ומן הראוי לצאת.

זאב בויס:

נדמה לי שקראתי היום שיש משא ומתן בין בל"ל ובין אליהו על מכירת ההחזקות של בל"ל, ואם זה נכון, האם יש קשר למה שאנו עושים עכשיו, ישירות או עקיפות?

מאיר יעקבסון:

יש משא ומתן מתקדם, יכול להיות שהוא הגיע אפילו כדי סיכום, והוא מתואר גם בתשקיף ומדבר על אופציות הדדיות בין מחזיקי השליטה בבנק איגוד לבין בנק לאומי. בנק לאומי מחזיק היום בכ-16.8% ממניות הבנק. מחזיקי השליטה קיבלו אופציה שנקראת CALL, כלומר, אפשרות לקנות, להודיע לבל"ל שהם מעוניינים לקנות את המניות שלהם בבנק, ובל"ל קיבל אופציה שנקראת אופציית PUT להגיד לבעלי השליטה שהם חייבים לקנות ממני את המניות.

אברהם שוחט:

באיזה מחיר?

מאיר יעקבסון:

האופציה הזו תהיה ניתנת לביצוע על ידי שני הצדדים עוד כשנתיים, והמחיר מבוסס על סדר גודל של ההון העצמי של הבנק.

זאב בויס:

אם תתבצע עסקה כזו, מה תהיה משמעות ההתחייבות של בל"ל לעובדים?

מאיר יעקבסון:

באותה פסקה בתשקיף שמתוארת העסקה הזו נאמר גם כדלהלן:

"למיטב ידיעת הבנק, בל"ל התחייב להציע לעובדי הבנק לרכוש מניות בכמות העולה על 10% מהכמות שימכור, וזאת בכל עת שימכור מהמניות שהוא מחזיק בבנק כיום. תנאי הרכישה של העובדים במקרה כזה יהיו בתנאים שנמכרו מניות הבנקים לעובדי הבנקים בל"ל, פועלים בע"מ ובנק דיסקונט."

התיאור הזה מבוסס על תרשומת ועל סיכום בהשתתפות הנהלת מ.י. נכסים, הנהלת איגוד והנהלת בנק לאומי, כולם שותפים לה. אמרתי שאמציא לך מכתב, ואודיע לך על סיכום הפגישה הזאת. שם יש התחייבות, וגם דיברתי אתמול עם מנכ"ל בנק לאומי, והנושא ברור ומוגדר.

ציון שמע:

כאן מתבצעת מכירה ולא הנפקה לציבור, ואנו אומרים שהעובדים יקבלו בעת הנפקה לציבור. מה יקרה עכשיו, אם תהיה מכירה? איך אנו מקבלים את ה-10%?

אמנון רובינשטיין:

בזק.

מאיר יעקבסון:

מדובר במניות נסחרות בבורסה, יש חוק ניירות ערך, והוא קובע את הטכניקה איך עושים דבר כזה.

ציון שמע:

האם אתה מתחייב לנו כאן שברגע שבנק לאומי מוכר את מניותיו לבנק איגוד, העובדים מקבלים 10%? זו לא הנפקה לציבור.

יוסי גליד:

פחות 25%.

מאיר יעקבסון:

אני מודיע במפורש שיש סיכום פגישה בכתב, וראית את הדף במשרדי.

ציון שמע:

אין לי תשובה ברורה לשאלה.

מאיר יעקבסון:

אני נותן לך תשובה ברורה לחלוטין. יש סיכום פגישה בכתב, שבו הביעו כולם את הסכמתם לסיכום הפגישה הזו.

ציון שמע:

התשובה היא שאנחנו מקבלים, או לא מקבלים.

מאיר יעקבסון:

יש סיכום פגישה בכתב, ואמציא לך את תוכנה, שיש התחייבות של הנהלת בל"ל להעביר לכס את המניות באותם תנאים במקביל למכירה שלהם לקבוצות השליטה.

ציון שמע:

תנאים הם בעת ההנפקה לציבור.

מ"מ היו"ר נסים דהן:

לא, הוא אומר גם בשעת מכירה.

אנו יכולים להגיע להחלטה על סמך הדברים שנאמרו כאן, שאקבל טלפון גם מ.מ.י. נכסים וגם מנציג העובדים, מר ציון שמע, שהנושא של התנאים יושווה. האם יש למישהו מחברי הכנסת התנגדות? אושר.

סמדר אלחנני:

מי מודיע למי שתנאי ההנפקה זהים?

מ"מ היו"ר נסים דהן:

מ.י. נכסים מודיע לך, ואת מודיעה לי.

תודה רבה, ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:00